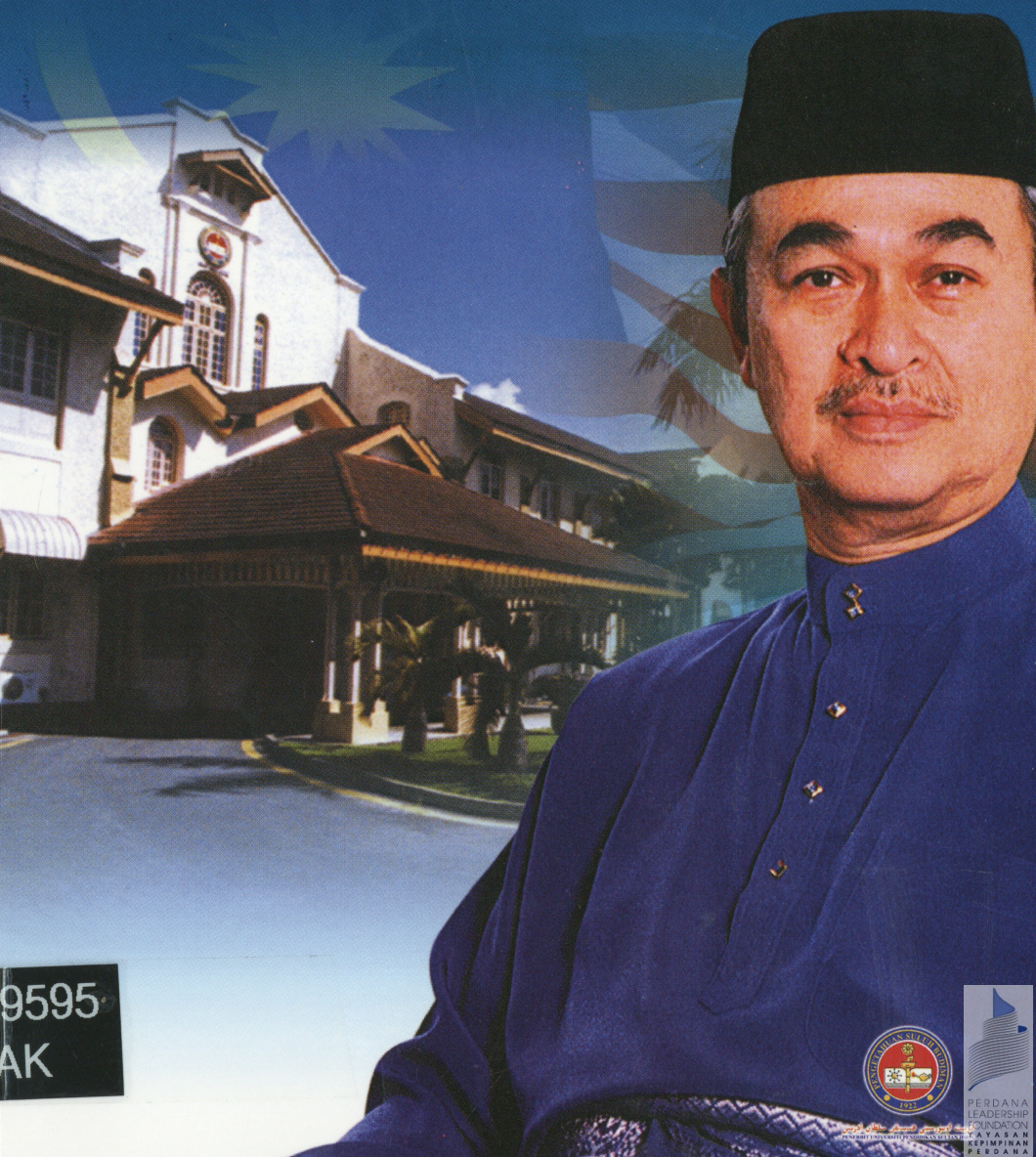

Pak Lah dan Pendidikan

9595
AK

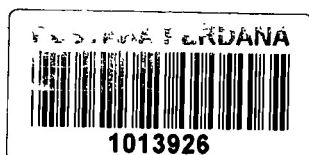
PERDANA
LEADERSHIP
FOUNDATION
YAYASAN
PERIMPINAN
PERDANA

Pak Lah dan Pendidikan

Penyusun

Mohd Zuber Zain
Abdul Halim Ali
Raja Ahmad Shalaby

PENERBIT UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS
TANJONG MALIM • 2005

Cetakan Pertama / *First Printing, 2005*
Cetakan Kedua dengan Semakan / *Second Printing with Revision, 2010*
© Universiti Pendidikan Sultan Idris, 2005

Hakcipta terpelihara. Tiada bahagian daripada terbitan ini boleh diterbitkan semula, disimpan untuk pengeluaran atau ditukarkan ke dalam sebarang bentuk atau dengan sebarang alat juga pun, sama ada dengan cara elektronik, gambar serta rakaman dan sebagainya tanpa kebenaran bertulis daripada Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris terlebih dahulu.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.

Diterbitkan di Malaysia oleh / *Published in Malaysia by*
UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS
35900 Tanjong Malim, Perak Darul Ridzuan, Malaysia
Tel: 05-4506000, Fax: 05-4583603
Laman Web/Website: www.upsi.edu.my
E-mail: penerbit@upsi.edu.my

Dicetak di Malaysia oleh / *Printed in Malaysia by*
REKA CETAK SDN BHD
No. 6, Jalan Sri Sarawak 20B, Taman Sri Andalas,
41200 Klang, Selangor D.E.
MALAYSIA

Perpustakaan Negara Malaysia

Data Pengkatalogan-dalam-Penerbitan /
Cataloguing-in-Publication Data

Pak Lah dan dunia pendidikan / [penyusun Abdul Halim Ali, Raja Ahmad Shalaby Raja Hassan, Zuber Zain].

Bibliografi: ms. 115

1. Abdullah Haji Ahmad Badawi, Dato Seri, 1939- --Contributions in education. 2. Education and state--Malaysia. I. Abdul Halim Ali. II. Raja Ahmad Shalaby Raja Hassan. III. Zuber Zain. IV. Judul. 370.9595

ISBN 983-2620-54-6

KANDUNGAN

<i>Pembuka Bicara</i>	vii
<i>Ku Cari Damai Abadi</i>	xi
1 Pak Lah : Membesar di Gedung Ilmu	1
2 Wajah Keturunan Ilmuan	19
Haji Abdullah Fahim (1869-1961)	19
Ahmad bin Haji Abdullah Fahim (1907-1977)	21
3 Menyilau Kenangan di Kementerian Pelajaran	25
Perjalanan Panjang 38 Tahun	25
Dua Tahun Yang Bermakna	26
Usaha Menaik Taraf MPSI	27
Guru Mesti Berjiwa Pendidik	35
4 Paradigma Pendidikan Perdana	43
Guru Dalam Era Dunia Tanpa Sempadan	43
Universiti Pusat Tamadun dan Kecemerlangan	50
Manifesto Barisan Nasional dalam Pilihan raya	
Nasional ke-11 Mengenai Pendidikan	60
5 Menuju Kegemilangan Pendidikan	63
Angin Perubahan	63
Pengurusan Sektor Pendidikan Lebih Berfokus	66
Meninggikan Martabat Guru	68
Persiapan Menghadapi Era Globalisasi	70
Membangunkan Keperibadian Mulia Pelajar	72
Keterbukaan Sikap Terhadap Pelajar	74
Skim Pembiayaan Pengajian Pelajar	75
Sekolah Kebangsaan Institusi Asas Perpaduan	78
Penyeragaman Jadual Waktu untuk ICT	80
Sekolah Bestari	81
Pendidikan Sains dan Teknologi Diperkukuh	82
Pendidikan Vokasional dan Teknik	84
Pendidikan Swasta	86
6 Penutup	91
Selepas Setahun Menyemai Benih	91
Harapan dan Cabaran	92
<i>Bibliografi</i>	95

Pembuka Bicara

Pada 31 Oktober 2004 yang lalu genaplah tempoh setahun Pak Lah sebagai Perdana Menteri Malaysia. Menjadi kelaziman, tempoh setahun pertama tersebut dijadikan kayu ukur bagi menilai prestasi atau keupayaan seseorang pemimpin. Dalam setahun yang pertama tersebut disorot pelbagai dimensi kepimpinan pemimpin tersebut, antaranya dari segi pemikiran dan idea, pendekatan dan keutamaan, gaya dan corak kepimpinan, kekuatan dan juga kelemahan. Setelah genap setahun pertama, setelah melepasi tempoh pantang, ternyata Pak Lah telah membuktikan beliau cukup bersedia untuk meneruskan agenda pembangunan negara yang diwarisi daripada Tun Mahathir, malah kendirinya sebagai seorang pemimpin berkaliber terserlah dalam banyak perkara.

Kata bijak pandai 'perjalanan seribu batu bermula dengan langkah yang pertama' dan Pak Lah telah melangkah tapak yang pertama. Tentunya perjalanan yang panjang penuh pelbagai masalah dan cabaran. Setidak-tidaknya dalam tempoh setahun itu Pak Lah telah berjaya menangani pelbagai masalah yang tentu tidak kecil, baik masalah yang datangnya dari dalam kerajaan, parti mahupun yang ditimbulkan oleh pihak yang berada di luar kerajaan dan partinya. Cara Pak Lah memimpin dan menyelesaikan masalah sudah tentu berbeza dengan cara Tun Mahathir kerana gaya, personaliti dan latar belakang mereka yang berbeza. Tun Dr Mahathir terlatih sebagai seorang doktor perubatan dan membesar sebelum negara merdeka sedangkan Pak Lah terdidik dalam persekitaran pendidikan agama dan membesar selepas negara mencapai kemerdekaan. Rakyat cukup sedar akan perbezaan antara Tun Dr Mahathir dan Pak Lah dan menerima perbezaan tersebut dengan seadanya.

Setelah merdeka 47 tahun negara kita telah mengalami peralihan kuasa antara empat Perdana Menteri. Dari era Tunku ke era Tun Razak, dari era Tun Razak ke era Tun Hussein, dari era Tun Hussein ke era Tun Dr Mahathir dan kini dari era Tun Dr Mahathir ke era Pak Lah. Masa terus berlalu dan masa baharu membawa persekitaran dan cabaran-cabaran baharu.

Tun Dr Mahathir telah memilih Pak Lah sebagai pengganti beliau dan sejak itu bermulalah era kepimpinan Pak Lah. Tidak perlu rakyat atau sesiapa pun membuat perbandingan antara Pak Lah dengan Tun Mahathir kerana untuk maju rakyat perlu memandang ke hadapan bukan ke belakang. Rakyat perlu

memberi sokongan yang kuat kepada kepimpinan Pak Lah selaku Perdana Menteri Malaysia yang baharu dan sokongan ini menjadi kenyataan dalam Pilihan raya Nasional ke-11 yang lalu di mana parti UMNO dan Barisan Nasional telah mendapat mandat yang cukup besar.

Kembali kepada isu menilai prestasi Pak Lah selama tempoh setahun memimpin negara, ternyata pelbagai lapisan masyarakat memberi markah penuh kepada beliau selepas setahun menerajui kepimpinan negara. Mereka sependapat menyatakan bahawa, Pak Lah telah berjaya melaksanakan beberapa dasar baharu yang berjaya memakmurkan ekonomi negara dan mewujudkan masyarakat progresif melalui pengenalan Islam Hadhari (*Berita Minggu*, 31 Oktober 2004). Jika Tun Dr Mahathir memperkenalkan nilai-nilai Islam dalam pentadbiran negara seperti Bersih, Cekap, Amanah dan Kepimpinan Melalui Teladan, Pak Lah maju setapak lagi dengan gagasan Islam Hadhari dan Pelan Integriti Nasional.

Kalangan warga asing di Malaysia, khususnya duta-duta dan pegawai dagang menyifatkan daya kepimpinan Pak Lah terserlah berikutan beberapa pendekatannya dalam memacu jentera pentadbiran negara ke arah yang lebih cemerlang dan terbilang. Demikianlah halnya dengan pandangan, sambutan dan penerimaan pelbagai lapisan masyarakat yang secara keseluruhannya mengesahkan karismatik Pak Lah sebagai Perdana Menteri.

Sebagaimana tindakannya yang membuka jalan rangsangan kepada bidang ekonomi dan kestabilan negara, Pak Lah juga memberi lebih tumpuan kepada perkembangan sektor pendidikan. Keprihatinan beliau terhadap sektor ini terbukti dengan tindakan beliau menubuhkan satu lagi kementerian, iaitu Kementerian Pengajian Tinggi bagi menguruskan hal-ehwal pendidikan tinggi negara, di samping Kementerian Pelajaran (dulunya Kementerian Pendidikan) yang akan menguruskan hal-ehwal pendidikan sekolah.

Pandangan dan wawasan Pak Lah terhadap sektor pendidikan dapat kita telusuri daripada ucapan yang disampaikan sempena pembentangan Bajet 2005. Daripada ucapan itu, terserlah sikap dan pendirian Pak Lah yang mahukan sesuatu yang lebih kemas, tersusun, maju dan futuristik berlaku dalam sektor pendidikan. Selain mutiara yang dapat disunting daripada ucapan pembentangan Bajet 2005 itu, idea-idea baharu Pak Lah dapat juga ditelusuri daripada kenyataan-kenyataan akhbar.

Buku kecil yang diberi judul 'Pak Lah dan Pendidikan' ini mengulas idea-idea Pak Lah yang memberi fokus kepada pembangunan pendidikan negara. Secara umumnya, terdapat 12 isu yang berlegar di sekitar dunia pendidikan negara yang telah dimajukan oleh Pak Lah dalam tempoh setahun pertama menjadi Perdana Menteri.

Mengamati dan mengulas idea-idea ini, terbukti jelas Pak Lah mahukan pembaharuan dilakukan supaya sektor pendidikan benar-benar menjadi nadi yang akan mencergas dan memajukan bidang-bidang pembangunan lain. Aspek pendidikan yang berasaskan pembentukan akhlak mulia dan moral yang baik menjadi tunjang kelahiran generasi baharu yang mantap kerohaniannya. Justeru, pendidikan bahasa Arab, al-Quran dan Sivik diperhebatkan.

Pak Lah juga melihat soal perpaduan sebagai isu besar yang perlu kepada pemupukan persefahaman di peringkat sekolah. Sekali lagi kita dapat menyaksikan kebergantungan Pak Lah kepada pendidikan untuk menjayakan visi perpaduan negara. Sekolah kebangsaan menjadi pilihan Pak Lah sebagai institusi yang asas untuk menanam nilai-nilai kebersamaan, perpaduan dan persefahaman dalam kalangan murid-murid pelbagai kaum.

Bukan sekadar untuk menjayakan cita-cita perpaduan dan muhibah, malah untuk mempercepat usaha membawa Malaysia menuju tahun 2020 juga. Pak Lah mengembalikan harapannya kepada pendidikan. Dalam hal mendidik dan membekalkan ilmu pengetahuan dan kemahiran tinggi yang perlu untuk pembangunan negara, pengajaran mata pelajaran berasaskan sains, teknologi dan multimedia diperkukuh. Sebagai pelengkap kepada usaha itu, Pak Lah mahu supaya bidang vokasional dan teknikal dipertingkatkan, bidang bioteknologi dan ICT diperkenalkan sebagai persediaan mempersiapkan negara untuk menjadi sebuah negara maju pada tahun 2020 nanti. Pendidikan menjadi akar yang menunjangi segala perancangan pembangunan negara. Pendidikanlah yang menulangi setiap gerak kerja.

Justeru tidak menghairankan, Pak Lah memperuntukkan satu peruntukan yang besar iaitu RM21.5 bilion untuk pembangunan dan kemajuan sektor pendidikan negara, satu peruntukan yang paling tinggi berbanding sektor-sektor lain. Jumlah peruntukan yang tinggi ini juga membayangkan kesanggupan dan komitmen yang tidak berbelah bagi, Pak Lah melakukan pelaburan untuk masa depan negara.

Dengan memberi fokus kepada aspek pendidikan yang sedemikian sifatnya, buku ini tentulah tidak sama dan berlainan dengan buku-buku lain yang ditulis oleh penulis lain sebelum ini. Maklumat dan ulasan yang dikemukakan dalam buku ini dapat menjadi asas bagi memanjang perbincangan tentang peringkat-peringkat perubahan yang bakal berlaku selepas tempoh setahun pertama Pak Lah menjadi Perdana Menteri.

Dalam usaha mencari signifikansi kepada beberapa perkara baharu yang dibawa oleh Pak Lah dalam bidang pendidikan untuk selama setahun pertama menjadi Perdana Menteri ini, maka beberapa usaha dan program yang pernah diperkenal beliau sewaktu menjawat jawatan Menteri Pelajaran (1984-86)

dibincangkan bersama. Daripada perbincangan itu, jelas kelihatan idea-idea yang berkaitan dengan pendidikan pada hari ini bertemali dengan perancangan yang pernah diusahakan 20 tahun dahulu, umpamanya usaha memartabatkan perkhidmatan perguruan, pengenalan mata pelajaran Sivik dan penekanan kepada bidang teknik dan vokasional.

Berasaskan sikap dan pendirian Pak Lah, kita dapat merumuskan pendidikan pada pandangan Pak Lah, ialah jantung pembangunan kemanusiaan dan negara. Baik pendidikan, maka baiklah bidang-bidang pembangunan lain. Jika bidang ini pincang, maka pembangunan akan menemui jalan buntu, perancangan akan menjadi haru-biru dan masyarakat pula makin jauh ketinggalan. Dalam hal ini, tidak keterlaluan, fokus pembangunan negara di tangan Pak Lah bertunjang kepada asas yang benar dan selari dengan kehendak ajaran Islam yang sangat mementingkan ilmu (pendidikan), kebersihan hati, kekuatan akhlak dalam sebarang gerak kerja dan tindakan.

Semoga buku kecil ini dapat membekalkan sebahagian daripada maklumat yang sangat diperlukan oleh pembaca, terutama yang mahu melihat secara langsung visi Pak Lah terhadap pembangunan pendidikan negara.

Kucari Damai Abadi

Nukilan;
Datuk Seri Abdullah Hj. Ahmad Badawi

*Aku cari bukan harta bertimbun-timbun
Untuk hidup kaya
Aku cari bukan wang berjuta-juta
Untuk hidup bergaya
Aku cari bukan kawan-kawan
Untuk hidup sekadar berfoya-foya
Aku cari
Mana dia Al-Ghazali
Aku cari
Mana dia Al-Shafie
Kita bongkar rahsia kitab suci
Cari pedoman
Kita bongkar rahsia sunnah Nabi
Cari panduan
Aku hidup kerana Dia Rabbi
Dialah teman
Dialah wali
Dia mencukupi
Aku hidup bererti
Menikmati damai abadi*

1

Pak Lah: Membesar di Gedung Ilmu

Datuk Seri Abdullah Hj. Ahmad Badawi dilahirkan pada 26 November 1939 di Kampung Perlis, Bayan Lepas, Pulau Pinang. Selepas tempoh pantang ibunya berakhir, Abdullah dibawa tinggal bersama bapa dan datuknya di Bukit Chandan, Kuala Kangsar. Pada waktu itu, datuk beliau, Sheikh Abdullah Fahim ialah mudir di Madrasah Idrisiyah, manakalah bapanya, Hj. Ahmad Badawi turut mengajar di madrasah berkenaan. Apabila Perang Dunia Kedua meletus, Datuk Seri Abdullah dan keluarganya pulang ke Kepala Batas, Pulau Pinang. Di pekan kecil di utara Seberang Prai itulah beliau membesar dan menghabiskan zaman kanak-kanak dan remajanya.

Apabila cukup umur tujuh tahun, beliau masuk sekolah rendah di Sekolah Melayu Permatang Bertam, Kepala Batas. Selepas enam tahun di sekolah ini beliau mengambil peperiksaan Special Malay Class (SMC) dan lulus bersama empat pelajar lain, Abdullah melanjutkan pelajaran di Sekolah Tinggi Bukit Mertajam (BM High School) hingga tingkatan lima. Selepas itu, beliau meneruskan pengajian tingkatan enam di Methodist Boys School, Pulau Pinang. Semasa di sekolah menengah, guru-guru beliau mengingati Datuk Seri Abdullah sebagai pelajar yang berdedikasi, rajin dan popular. Beliau pernah menjadi ketua pasukan pengakap sekolahnya di Bukit Mertajam. Ketika berada di tingkatan lima, beliau menjadi editor majalah sekolah. Guru-gurunya turut mengakui Datuk Seri Abdullah mempunyai kemahiran mengarang yang baik, dalam bahasa Melayu dan bahasa Inggeris.

Sejak kecil lagi, Datuk Seri Abdullah telah dipersiapkan dengan latar belakang pendidikan yang seimbang antara keperluan dunia dan akhirat. Selain bersekolah biasa di Sekolah Melayu Permatang Bertam, Sekolah Tinggi Bukit Mertajam dan Methodist Boys School Pulau Pinang, beliau juga melalui pendidikan agama pada sebelah petang di sekolah agama yang diasaskan oleh datuknya Sheikh Abdullah Fahim pada tahun 1924 sekembalinya dari Mekah, iaitu sekolah agama pondok Daeratul Maarif Al-Wataniah. Beliau kemudian melanjutkan pelajaran dalam bidang sastera dengan pengkhususan dalam pengajian Islam di Universiti Malaya. Semasa menuntut di universiti inilah beliau terpilih untuk memimpin GPMS (1962-64).

Hakikat bahawa Datuk Seri Abdullah memiliki akhlak yang mulia dan keperibadian yang amat disenangi ialah sesuatu yang diakui umum. Baik kawan mahupun lawan, mereka sependapat keperibadiannya yang unggul bukanlah sesuatu yang dibuat-buat, sebaliknya sesuatu yang tulen dan asli. Lantaran itu, beliau digelar sebagai *Mr Nice* dan *Mr Clean*. Pemupukan keperibadian yang baik ini jelas dipengaruhi oleh cara beliau dididik oleh keluarganya, Datuk Ahmad Badawi dan datuk beliau, Sheikh Abdulllah Fahim. Bapanya menjadi guru besar di sekolah agama Daeratul Maarif Al-Wataniah pada peringkat awal, manakala datuknya selaku pengasas dinobatkan selaku “Ustaz Kabir”, sebelum dilantik menjadi Mufti pertama Pulau Pinang pada tahun 1951. Selain mengaji agama pada sebelah petang, pada sebelah malamnya pula beliau mengaji al-Quran termasuk tafsir daripada datuknya. Di samping itu beliau terdedah kepada amalan datuk dan bapanya yang berpegang kuat kepada “amal makruf nahi mungkar” atau prinsip menegakkan apa yang disuruh dan menjauhi apa yang dilarang dalam Islam.

Selain itu, Datuk Seri Abdullah juga mewarisi sifat-sifat mulia datuk dan bapanya selaku keluarga pendidik. Seorang pendidik, guru atau ustaz perlu memiliki jiwa yang tenang, akal yang rasional dan perlu banyak bersabar dalam mendidik dan mengajar murid yang bermacam-macam ragam. Ketenangan, kesabaran dan kegigihan merupakan sifat-sifat yang terpuji, yang juga dimiliki oleh para rasul dan nabi yang diutuskan Allah Taala untuk membawa risalah kebenaran. Sifat-sifat mulia ini terserlah dalam peribadi Datuk Seri Abdullah, menjadikan beliau seorang manusia yang hampir sempurna, yang ideal. Sahabat karibnya, Allahyarham Abdul Fatah, melihatkan sifatnya yang cukup sabar dalam menghadapi pancaroba hidup khususnya dalam dunia politik yang penuh intrik, lakonan drama dan tipu helah, pernah menyifatkan Datuk Seri Abdullah sebagai “keramat hidup”, mungkin kerana Pak Lah tidak berdendam dan cukup pemaaf.

Bakat kepimpinan Datuk Seri Abdullah terserlah sejak di bangku sekolah lagi. Seawal tahun 1958, ketika menuntut di Bukit Mertajam High School, beliau muncul sebagai Yang Dipertua Persatuan Pelajar Melayu Pulau Pinang dan Seberang Perai (PPMPPSP). Berdasarkan bakat, kebolehan dan keupayaan beliau memimpin, maka pada 1962, ketika beliau menuntut di Universiti Malaya, Abdullah atau lazimnya dipanggil “Cik Lah” ketika itu, telah diberi kepercayaan oleh badan-badan Gabungan Pelajar-pelajar Melayu Semenanjung (GPMS) yang lain untuk menjadi presiden gabungan itu. Ketika memimpin GPMS beliau sering mengadakan pertemuan dengan Cikgu Aminuddin Baki selaku pengasas dan penaung GPMS, yang ketika itu menjadi Penasihat Pelajaran di Kementerian Pelajaran, untuk berbincang mengenai isu-isu pendidikan khususnya yang menyentuh pelajar dan guru Melayu. Jika Cikgu Aminuddin

Baki terkenal dengan Program Obor menyedarkan pelajar Melayu betapa pentingnya pendidikan, Cik Lah pula semasa memimpin GPMS terkenal dengan program Kelas Bimbingan yang mengusahakan pelajar Melayu yang lemah dalam pelajaran diberi kelas tambahan, tuisyen dan motivasi untuk membaiki prestasi mereka.

Selepas lulus dari Universiti Malaya beliau menyertai perkhidmatan awam atau Malaysian Civil Service (MCS) dan ditempatkan di Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA). Setelah setahun di sini pada tahun 1965 beliau bertemu jodoh dengan rakan sepejabat seorang gadis kacukan Melayu Jepun bernama Endon Mahmood. Bapa Endon, En. Mahmood Ambak merupakan tokoh usahawan terkenal di Kuala Lumpur dan semasa persandingan di rumah Endon di Kuala Lumpur antara tetamu khas yang turut hadir ialah DYMM Sultan Selangor dan YAB Timbalan Perdana Menteri Dato' Abdul Razak.

Setelah lima tahun sebagai Penolong Setiausaha, Datuk Seri Abdullah Ahmad Badawi dinaikkan pangkat menjadi Ketua Penolong Setiausaha di Jabatan Perdana Menteri dan ditempatkan di Majlis Gerakan Negara (MAGERAN) sejurus selepas peristiwa 13 Mei 1969. Selama 21 bulan berkhidmat dengan MAGERAN, Datuk Seri Abdullah menerima latihan dalam kenegaraan yang cukup membantu dalam karier politiknya kemudiannya. Beliau menyaksikan bukan saja penubuhan Majlis Muhibah Negara, bahkan pada bulan Oktober 1969, YAB Tun Razak selaku Pengarah Operasi MAGERAN mengumumkan penubuhan Majlis Perundingan Negara yang ahli-ahlinya terdiri daripada wakil pelbagai kumpulan seperti ekonomi, politik, profesional, agama dan yang lain lagi. Setelah dilantik sebagai Perdana Menteri Malaysia yang ke-5, tugasnya di MAGERAN di Jabatan Perdana Menteri dahulu, dilihat telah memberi pendedahan awal yang berguna kepada beliau dalam memahami pengurusan krisis politik pada peringkat tertinggi. Pengalaman selama hampir dua tahun sebagai pegawai perkhidmatan awam nombor dua terkanan dengan MAGERAN dipercayai turut mematangkan beliau sebagai pemimpin politik.

Selepas pentadbiran Majlis Gerakan Negara (MAGERAN) ditamatkan dan Malaysia kembali kepada pemerintahan demokrasi berparlimen pada bulan Februari 1971, Datuk Seri Abdullah berpindah ke Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan. Di situ beliau dilantik ke jawatan Pengarah Belia, iaitu satu jawatan baru yang diwujudkan oleh Jabatan Perkhidmatan Awam Malaysia di Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan. Selaku seorang yang pernah aktif dalam persatuan pelajar dan pengakap di Pulau Pinang dan pernah pula memimpin GPMS, jawatan ini amat serasi dengan beliau, umpama belut pulang ke lumpur, sirih pulang ke gagang. Dengan jawatan ini beliau dapat menjelajah ke seluruh negara melawat persatuan-persatuan

belia di peringkat negeri dan daerah, merasmikan kursus dan seminar belia dan berjumpa kawan-kawan lama yang pernah bersama terlibat dalam pergerakan belia dan memimpin persatuan pelajar pada satu masa dahulu.

Seyogianya disebut khususnya pada tahun 1974-75 dunia sedang bergolak khususnya krisis antara blok Barat yang diketuai USA dengan Blok Komunis Soviet. Di Amerika pula berlaku penentangan terhadap Kerajaan Nixon dan perang Vietnam yang dipelopori oleh pelajar universiti, yang melahirkan "*student power*" dan sentimen *anti-establishment* di seluruh dunia. Di Kuala Lumpur berlaku demonstrasi pelajar yang didalangi pemimpin mahasiswa. Pelantikan Dr Mahathir selaku Menteri Pelajaran dan kebijaksanaan beliau menggubal Akta Universiti dan Kolej Universiti (AUKU) berjaya menyekat elemen subversif daripada memeralatkan pelajar untuk kepentingan peribadi atau politik.

Ketika itu juga Tan Sri Ghazali Shafie selaku Menteri Dalam Negeri telah bertindak meminda Undang-Undang Pertubuhan lalu persatuan belia dan sukan tidak dibenarkan terlibat dalam politik dan mana-mana pemimpin belia yang cenderung berpolitik dinasihatkan meletakkan jawatan dan menyertai parti politik.

Setelah hampir lapan tahun (1971-78) bertindak sebagai ketua birokrat yang bertanggungjawab membangunkan belia negara khususnya memajukan persatuan-persatuan belia dalam Majlis Belia Malaysia (MBM), MAYC, ABIM, Belia 4B, GPMS, Belia FELDA, Pandu Puteri, Pengakap, Hindu Sanggam dan sebagainya, tentunya Datuk Seri Abdullah berpuas hati dengan apa yang telah dilakukan. Beliau bukan saja berjaya menjadi jambatan yang berkesan antara golongan belia dengan kerajaan yang satu waktu dahulu membawa haluan masing-masing, malahan beliau juga berjaya mengembalikan sokongan golongan muda kepada pihak kerajaan atau *pro-establishment*.

Perjalanan politik Datuk Seri Abdullah Badawi bermula apabila beliau dijemput bertanding pada pilihan raya umum 1978 oleh orang-orang kuat UMNO dan penyokong Allahyarham ayahanda beliau di Kepala Batas. Ayahanda beliau Hj. Ahmad Badawi merupakan ADUN Kepala Batas, EXCO Negeri dan Ketua Bahagian UMNO Kepala Batas telah meninggal dunia pada tahun 1977 dan wujud "*vacuum*" dalam pucuk pimpinan UMNO Kepala Batas, maka itu Abdullah menjadi pilihan utama.

Pada mulanya beliau menolak kerana jawatan dan pangkat dalam kerajaan sudah memadai dan jika beliau terus berada dalam perkhidmatan awam, besar kemungkinan beliau akan dilantik ke jawatan yang lebih tinggi lagi. Lagi pun beliau tidak berminat terjun ke gelanggang politik, setelah melihat pengalaman arwah bapanya beliau amat maklum dan faham dunia politik

yang perjalanannya cukup sukar. Namun apabila dua tiga kali para penyokong mendesaknyanya beliau tidak sampai hati untuk menghampakan harapan mereka yang bersungguh-sungguh itu. Akhirnya setelah berfikir panjang dan mendapat restu daripada ibunya, beliau menerima pelawaan rombongan UMNO Kepala Batas tersebut. Peristiwa ini jelas menunjukkan politik yang mencari Pak Lah dan bukan Pak Lah yang mencari politik.

Sebaik menang bertanding di Parlimen Kepala Batas pada tahun 1978, beliau dipilih oleh YAB Perdana Menteri Tun Hussein Onn dan dilantik sebagai Setiausaha Parlimen di Kementerian Wilayah Persekutuan dan rombak kabinet pada tahun 1979 beliau dilantik sebagai Timbalan Menteri di kementerian yang sama. Pada tahun 1981 beliau menyertai Kabinet sebagai menteri penuh sebagai Menteri di Jabatan Perdana Menteri (1981-83), kemudian Menteri Pelajaran (1984-86) dan Menteri Pertahanan (1987).

Dalam kerjaya politik pula, beliau telah memanjat kejayaan demi kejayaan sejajar dengan kemajuan yang dicapai dalam kerajaan. Setahun selepas menjadi wakil rakyat, pada tahun 1979 Abdullah dipilih untuk menjadi Ketua UMNO Kepala Batas yang satu waktu dipimpin oleh Allahyarham bapanya. Pada pemilihan Perhimpunan Agung UMNO 1981, beliau terpilih sebagai anggota Majlis Tertinggi (MT), manakala pada Perhimpunan Agung UMNO 1984 pula, Abdullah naik setakat lagi, dinobatkan sebagai salah seorang Naib Presiden UMNO, kedudukan ketiga terpenting dalam parti selepas Presiden dan Timbalan Presiden.

Perjalanan politik yang dilalui beliau walaupun nampak cerah dan panas hingga ke petang rupanya tidak seperti yang disangkakan kerana tiba-tiba dibasahi oleh hujan di tengah hari. Selepas Perhimpunan Agung UMNO 1987, Datuk Seri Abdullah mendapati kerjaya politiknya berada di jalan mati kerana berada dalam kem atau Team B yang kalah melawan Team A yang diketuai Dr Mahathir dan Ghafar Baba. Walaupun beliau berjaya mengekalkan kedudukannya sebagai Naib Presiden pada pemilihan itu, tetapi Team B yang diketuai Tengku Razaleigh dan Musa Hitam, telah kalah dengan undi yang kecil. Akibatnya beliau telah digugurkan daripada Kabinet Datuk Seri Dr Mahathir Mohamad.

Namun demikian kekalahan Team B dan kehilangan jawatan menteri ada hikmahnya. Tuhan ingin menduga apakah beliau dapat bersabar dalam kesusahan, lalu beliau terus berjuang dalam kepayahan dan tidak ada kemudahan. Ternyata apabila tercampak ke dalam *political wilderness* selama 3 tahun 8 bulan ramai rakan dan penyokong akan membawa diri yang tinggal membantu hanyalah mereka yang jujur, ikhlas dan setia. Ketika terpinggir inilah tahulah beliau siapa kawan dan siapa *opportunist*.

Selaku Naib Presiden UMNO beliau tidak dimasukkan dalam senarai hitam, sebaliknya beliau diberi tugas oleh Presiden UMNO Dr Mahathir mewakili UMNO dalam Majlis Penilaian Semula DEB (MAPEN) yang tamat pada tahun 1990. Beliau melakukan tugas dengan baik, bahkan beliau tetap bekerja kuat untuk parti UMNO Baru, menentang Parti Semangat 46 yang ditubuhkan oleh ramai kawan-kawannya pemimpin daripada Team B dahulu.

Beliau penuh sadar menerima keputusan pemilihan 1987 sebagai takdir dan asam garam dalam berpolitik dan terus memegang moto UMNO "Bersatu, Bersetia dan Berkhidmat". Datuk Seri Abdullah Badawi bukan saja berjaya kembali ke arus perdana UMNO, malah beliau juga dilibatkan dalam UMNO Baru yang dihidupkan semula oleh Dr Mahathir selepas diharamkan oleh Mahkamah Tinggi pada 4 Februari 1988. Beliau dilantik sebagai salah seorang anggota penaja UMNO Baru dan kekal sebagai salah seorang Naib Presidennya. Apabila beliau berjaya mempertahankan kedudukan Naib Presiden pada pemilihan UMNO 1990, beliau dibawa kembali oleh Dr Mahathir ke dalam Kabinet. Pada 15 Mac 1991, beliau dilantik sebagai Menteri Luar. "Cuti sabatikal" selama tiga tahun lapan bulan berakhir dan beliau meneruskan tugas kabinetnya semula.

Perjalanan politik Datuk Seri Abdullah selepas kembali sebagai Menteri Luar dalam kabinet Dr Mahathir pada tahun 1991, sekali lagi diuji dengan getirnya pada pemilihan UMNO 1993. Beliau kali ini berada di belakang Tun Ghafar Baba yang mempertahankan "status quo" kerusi Timbalan Presiden dan Timbalan Perdana Menteri. Team Wawasan yang cukup popular dan cekap jentera kempennya membawa gelombang besar menumbangkan Team Tun Ghafar dan Pak Lah kecundang sebagai Naib Presiden, disebabkan oleh kebangkitan dan kekuatan pengaruh Datuk Seri Anwar Ibrahim, pemimpin ABIM yang dibawa masuk ke dalam UMNO pada tahun 1982.

Anwar dikenal pasti, dididik dan diasuh untuk menjadi pelapis kepada kepimpinan parti dan negara pada masa akan datang. Dengan payung dan dorongan dari atas, Anwar bergerak pantas dalam hierarki UMNO - bermula sebagai Ketua Pemuda UMNO dan kemudian Naib Presiden UMNO, dalam masa 10 tahun atau dua penggal sahaja Anwar kini sudah berada di posisi nombor 2 dalam UMNO dan juga kerajaan. Beliau diberi jawatan-jawatan penting dan strategik - Menteri Pertanian (1984-86), Menteri Pelajaran (1986-91) dan Menteri Kewangan (1991-97).

Selepas kekalahan Naib Presiden itu dan selepas Datuk Seri Anwar yang berasal dari Permatang Pauh Pulau Pinang, sama negeri dengannya, berjaya menempatkan dirinya sebagai Timbalan Presiden, yang kemudiannya sebagai Timbalan Perdana Menteri, pemerhati politik mengandaikan bahawa kerjaya

atau karier politik Pak Lah sebagai Menteri Luar itu berada pada jalan mati sekali lagi. Bintang baru membawa gerhana kepada Pak Lah. Ada yang menganggap oleh sebab Datuk Seri Anwar yang jauh lebih muda daripadanya sudah berada di atasnya, maka kehadiran beliau tidak lagi relevan. Jawatan beliau selaku Menteri Luar tidak membantu dan jenis kerjanya yang tidak ada kena mengena dengan ahli-ahli UMNO memberi kesukaran untuk merampas kembali kedudukannya sebagai Naib Presiden. Meskipun dilantik sebagai ahli MT, terdapat pandangan yang menyatakan bahawa karier politik beliau tidak akan bergerak ke mana.

Namun, tidak semua percaturan politik dapat diramal. "Tuah ayam nampak di kaki, tuah manusia Tuhan sahaja yang tahu". Manusia merancang, Allah juga merancang dan perancangan Allah yang berlaku. Pada Mesyuarat dan pemilihan UMNO tahun 1996, YAB Presiden UMNO melancarkan perang total terhadap rasuah politik dan politik wang, Datuk Seri Abdullah yang terkenal sebagai "Mr Clean" telah mendapat restu perwakilan dan terpilih kembali sebagai Naib Presiden UMNO di tempat kedua.

Oleh sebab beliau menduduki tempat kedua dan pada satu waktu pernah menentang Datuk Seri Dr Mahathir, maka beliau tidak diramalkan untuk menggantikan tempat Datuk Seri Anwar sebagai Timbalan Perdana Menteri apabila Datuk Seri Anwar dipecat daripada parti dan kabinet pada 2 September 1998. Datuk Seri Mohd Najib, selaku Naib Presiden pertama telah disebut-sebut akan dilantik sebagai Timbalan Perdana Menteri. Akan tetapi sekali lagi ayat hikmat berulang apabila manusia hanya merancang, Allah Taala yang menentukan. Di luar dugaan banyak pihak, pada 8 Januari 1999, empat bulan selepas pemecatan Datuk Seri Anwar, Datuk Seri Abdullah telah diumumkan sebagai Timbalan Perdana Menteri yang keempat di bawah kerajaan pimpinan Dr Mahathir - selepas Tan Sri Musa Hitam (1982-1987), Tun Ghafar Baba (1987-93) dan Datuk Seri Anwar Ibrahim (1993-98). Pada pemilihan UMNO tahun 2000 yang diadakan selepas pilihan raya umum akhir tahun 1999, Datuk Seri Abdullah dinobatkan sebagai Timbalan Presiden UMNO tanpa bertanding.

Setelah hampir lima tahun menjadi Timbalan Perdan Menteri (dari Januari 1999 hingga Oktober 2003), dan 13 tahun menjadi menteri sejak tahun 1981 (setelah ditolak cuti sabatikal 3 tahun 8 bulan) Datuk Seri Abdullah tidak dapat disangkal lagi merupakan salah seorang anggota Kabinet yang kanan dan yang amat berpengalaman. Perkhidmatannya juga merangkumi bidang yang luas iaitu daripada pelajaran kepada pertahanan, luar negeri dan dalam negeri. Perlu diingat sebelum menyertai kerajaan beliau merupakan pegawai MCS yang agak senior dan telah menimba pengalaman di JPA, JPM, MAGERAN dan jawatan akhir sekali selaku Pengarah Belia selama lapan tahun.

Meskipun beliau tidak pernah mengendalikan kementerian yang berurusan dengan hal-ehwal ekonomi dan kewangan secara langsung seperti Kementerian Kewangan atau Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Perindustrian, ini tidak bermakna beliau tiada pengalaman mengurus dua bidang itu. Atas sifatnya sebagai Timbalan Perdana Menteri, beliau dilantik sebagai Timbalan Pengerusi, Majlis Tindakan Ekonomi Negara (MTEN) yang bertindak sebagai badan yang membincangkan dan memutuskan dasar-dasar utama ekonomi dan kewangan negara. Semasa Datuk Seri Dr Mahathir bercuti atau melawat ke luar negara, Datuk Seri Abdullah lazimnya memangku tugas Menteri Kewangan, selain menjalankan tugas-tugas Perdana Menteri. Malah selama dua bulan pada Mac dan April 2003, semasa Datuk Seri Mahathir bercuti, beliau menjadi Pemangku Perdana Menteri. Lantaran itu, apabila beliau memulakan tugas sebagai Perdana Menteri pada 31 Oktober 2003, Datuk Seri Abdullah sudah terdedah kepada selok-belok untuk menjadi Ketua Eksekutif *Malaysia Incorporated* serta menjadikan pegangan “tegas, adil dan saksama” itu sebagai *guiding principle* atau lampu suluh beliau untuk memimpin negara.

Kini Pak Lah telah memimpin Malaysia selama 385 hari dan daripada penilaian pemimpin dan rakyat jelata ternyata beliau telah lulus dengan cemerlang. Seperti mana Dr Mahathir ketika menduduki kerusi Perdana Menteri beliau dicurigai akan menjadi “Ultra Malay”, Pak Lah juga dibimbang akan menjadi pemimpin yang kurang tegas berbanding dengan karakter Dr Mahathir yang agak keras dan kurang diplomasi. Tetapi setelah setahun berlalu Pak Lah bukan sahaja mengekalkan imejnya selaku “Mr Nice” dan “Mr Clean” tetapi dalam masa itu beliau menterjemahkan imej kepimpinan yang baik dan bersih melalui Pelan Integriti Nasional (PIN) dan penubuhan Institut Integriti Nasional (IIN), sebagai kesinambungan kepada dasar Bersih, Cekap dan Amanah yang dipelopori Dr Mahathir. Selain itu, Pak Lah mendesak jentera kerajaan supaya lebih efisien dalam memberi khidmat kepada pelanggan dan rakyat melalui meningkatkan mutu pegawai awam yang berasaskan skim Penilaian Tahap Kecekapan (PTK). Dalam wawancaranya kepada akhbar nasional, beliau dilaporkan berkata bahawa yang menjadi fokus beliau ialah membina manusia atau “software” ke tahap yang lebih tinggi, selaras dengan fasiliti moden yang kita miliki. Jika Dr Mahathir menyuntik keyakinan melalui slogan “Malaysia Boleh” maka Pak Lah berhasrat memacu kejayaan yang lebih tinggi melalui slogan Malaysia “Cemerlang, Gemilang, Terbilang”.

Gambar 1.1 Semasa kecil

Gambar 1.2 Di pangkuan datuk

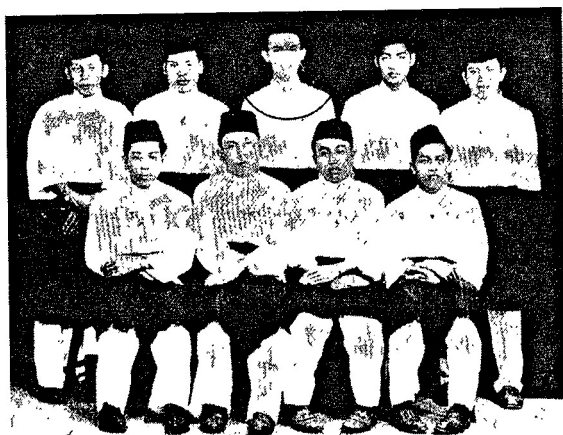
Gambar 1.3 Bersama ayah

Gambar 1.4
Bersama rakan
Abdul Fatah Abdullah

Gambar 1.5 Pengakap BM High School

Gambar 1.6 Penuntut Daeratul Maarif Al-Wataniah

Gambar 1.7 Bersama rakan dalam GPMS

Gambar 1.8 Abdullah dan Endon

Gambar 1.9 Di jinjang pelamin

Gambar 1.10 Jamuan makan

Pak Lah dan Pendidikan

Tanggungjawab guru sebagai pendidik dan penyampai ilmu pengetahuan sentiasa penting dan relevan sepanjang zaman. Malah, dari segi profesionalisme, keupayaan dan kemampuan guru pada hari ini lebih penting dan mencabar berikutan pelbagai perubahan baharu dalam sistem pendidikan, terutamanya ketika negara berhadapan dengan era baharu dunia globalisasi. Kemajuan dunia baharu hari ini lebih cenderung kepada bentuk pembangunan berasaskan kemajuan sains, teknologi dan multimedia.

Tugas dan tanggungjawab guru tidak pernah surut dan mengecil akibat daripada kemajuan teknologi dan perkembangan ilmu pengetahuan ini, sebaliknya tugas itu menjadi semakin kompleks dan rencam. Selain tugas di bilik darjah, guru juga berperanan di luar sekolah, menjalankan tugas sebagai pemimpin masyarakat, membantu negara membasmi kemiskinan minda, keruntuhan akhlak, kemunduran, pengangguran, kebejatan sosial dan lain-lain penyakit masyarakat. Bukan sebarang manusia yang boleh menjalankan tugas besar dan mulia ini, melainkan insan yang benar-benar ikhlas dan berjiwa pendidik yang mampu melaksanakan amanah ini.

ISBN 983-2620-54-6

9 789832 620549

RM 25.00